

ристичних та адміністраторських і частково операторських процедур праці, прийняття стратегічних і тактичних рішень у межах своєї компетенції, координації діяльності функціональних підрозділів підприємства, установи, організації щодо наскрізного управління матеріальними та супроводжуваними потоками, організації взаємодії підприємств, узгодженні інтересів постачальників, торгових, транспортних та інших логістичних посередників щодо забезпечення руху товарних потоків, ліквідації конфліктів, що виникають, тактичному з елементами стратегії управління первинними підрозділами – лінійними (основна діяльність) або функціональними (комерційний, транспортний, постачання та збуту, зберігання, складування, інформаційного забезпечення), а також самостійними організаціями на усіх стадіях проходження матеріальних та супроводжуваних потоків з метою мінімізації загальних витрат або підвищення якості обслуговування споживачів продукції чи послуг, керівництві підлеглими, компетенція яких не вища за молодших спеціалістів і бакалаврів, впровадженні інновацій та науково-технічних розробок для забезпечення логістичної діяльності [2].

Перелік посилань:

1. Слайди Національного транспортного університету підготовки фахівців з логістики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vstup.ntu.edu.ua/present/logist.pdf>

2. Обґрунтування необхідності ліцензування освітньої послуги Національного аерокосмічного університету ім. М.С. Жуковського «Харківський авіаційний інститут» з підготовки фахівців зі спеціальності 8.050208 «Логістика» за освітньо-кваліфікаційним рівнем «магістр» за напрямом підготовки 0502 «Менеджмент» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://bibl.com.ua/ekonomika/21798/index.html>

ІНКЛЮЗИВНА ОСВІТА В УКРАЇНІ

А.В. Панченко, канд. екон. наук, доцент

Я.Т. Гереза

О.О. Ряскова

Національний університет «Львівська політехніка»

Здобуття професії в сучасному світі є дуже важливим. Це є доволі складним етапом в житті кожної людини, проте саме здобута професія допомагає нам реалізовувати себе в майбутньому. Навчання є не легким для сучасної молоді, не кажучи про людей з обмеженими можливостями, адже їхній шлях до професійної реалізації ускладнюється не лише вадами здоров'я, але й проблемами соціальною та психологічною адаптацією.

У 2016 році в Україні кількість інвалідів склала 2,57 млн. чол., що складає майже 5,5 % від загальної кількості населення країни [1]. Таким чином пріоритетним постає питанням здобуття освіти та подальше формування особистості людей з особливими потребами.

6 березня 2010 року Верховною Радою був ухвалений Закон України «Про ратифікацію Конвенції про права інвалідів і Факультативного протоколу до неї». Ця Конвенція передбачає, що держави-учасниці зобов'язуються забезпечувати реалізацію всіх прав людини й основоположних свобод та відповідно забезпечити особам із особливими потребами нарівні з іншими ефективний доступ до освіти через розвиток форм інклюзивної освіти [2].

Таким чином навчальні заклади зобов'язуються: вживати всіх належних заходів для запобігання проявів дискримінації щодо студентів з особливими потребами, а також сприяти впровадженню нових технологій, зокрема інформаційно-комунікаційних, засобів, що полегшують мобільність, допоміжного обладнання та інше. Проте, на сьогоднішній день, інклюзивна освіта в українських навчальних закладах далека від ідеалу. Відсутність спеціально облаштованих аудиторій в необхідній кількості та гуртожитків, спеціально підготовлених кваліфікованих викладачів, відсутність спеціально розроблених програм та методик щодо довузовської підготовки, комунікаційні і архітектурні перешкоди, що заважають вільному пересуванню студентів з обмеженими можливостями та інше; все це вказує на недосконалість системи інклюзивної освіти в вищих навчальних закладах країни.

Яскравим прикладом для наслідування серед європейських країн є Італія. Станом на сьогоднішній день в країні понад 90 % людей з обмеженими можливостями отримують освіту в закладах загального типу. В освітніх департаментах країни функціонують консультативні служби, до складу яких входять різнопрофільні фахівці, адміністратори навчальних закладів, працівники управління освіти, представники громадських організацій, за необхідності долучаються спеціалісти служб охорони здоров'я. Співробітники цих служб організують інклюзивне навчання, діагностуючи студентів і визначаючи їхні потреби, надають консультативну та навчально-методичну допомогу педагогам і адміністрації начальних закладів [3].

Отже, головними проблемами у розвитку інклюзивної освіти в Україні, окрім низького рівня фінансування, є відсутність на законодавчій базі чітко сформованих вимог, для ефективного навчання людей з обмеженими можливостями.

Для вдосконалення системи інклюзивної освіти в країні необхідно залучувати кошти в першу чергу від держави, та заохочення інвестицій від приватних осіб, і чітке регулювання законодавчої бази та контроль, щодо дотримання цих вимог навчальними закладами.

Перелік посилань:

1. *Запит щодо кількості інвалідів в Україні [Електронний ресурс] : [Веб-сайт] – Електронні дані. – Київ : ДП «Інформаційно-аналітичне агентство». – Режим доступу : dostup.pravda.com.ua.*
2. *Конвенція про права осіб з інвалідністю [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Електронні дані. – Київ: Верховна Рада України 1994-2017. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.*
3. *Досвід реалізації інклюзивної освіти в країнах Європи [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Електронні дані. – Київ : ЄБА, 1999-2017 Всеукраїнський фонд «Крок за Кроком». – Режим доступу : <http://www.ussf.kiev.ua>.*

JEAN-JACQUES ROUSSEAU: PHILOSOPHY SHAPES EDUCATION SYSTEM

*T. Paslavskiy, Director of International Relations
Providence Group, Toronto (Canada)*

Introduction

Jean-Jacques Rousseau – a renowned philosopher, who in addition was also a celebrated composer of music creating several operas, but most notably he is recognized in the contemporary world for influencing and contributing to educational systems in many countries. The issue which will be discussed in this paper is still relevant to the world's educational system. The intent of this work is to observe, evaluate and analyze the teaching/learning process in Jean-Jacques Rousseau's philosophy. His philosophy will be examined and some reflections will be exposed. Rousseau and his published works triggered controversy among educators, philosophers, theologians, writers and musicians for nearly 300 years, finding numerous supportive followers and as well as critical opponents. Therefore, this work contains its own unique angle and individual perspective that will be revealed in the following pages.

Jean-Jacques Rousseau, was one of the finest and delicate individuals of the last millennium that challenged many with his writings, in particular *Emile, or On Education* and *Contract Social, or Principles of Political Right*. In fact both of these books brought to Rousseau a broad popularity of the mysterious philosopher and elevated him to a position of educational reformer. During the French revolution, Rousseau's former work inspired the national education system which was introduced in France.¹ Needless to say, all philosophers possess a notion of enigma. Although, *Emile* has been treated as a pedagogical manual and *Contract Social* as a political handbook in the narrowest sense of the words, whereas in fact both are philosophical works.² One more philosopher, so what? Yet there are some magnificent and brilliant thoughts that came to us through these works of Rousseau, which still impact free thinkers and educational methods. After carefully examining his philosophy one comes to conclusion, how it shaped his approach to education and how critical is to develop a proper philosophical view to everyone today who is involved in education.

Philosophy

What are the factors that formed and developed Rousseau's philosophy? Obviously, personal experience is the key catalyst to his view. Therefore, it is significant to review Rousseau's autobiography in order to understand his philosophy. Born in Geneva in 1712 in a well-off family, the son of watchmaker, his mother died nine days later after his birthday. Living with his father who was a strict parent, did not bring a lot of enjoyment. Jean-Jacques's aunt was helping his father to raise him. She was kind, but refused to let him play in the street with the other children. A sequence of tragedies came into the life of the young truth-seeker, and he was shuttled through several homes.³ He never felt that he had a safe home, which was so necessary for that period of development. After 1728, Rousseau was searching for security and stability. However, all his attempts seemed to fail and brought him nothing, but discouragement and disappointment. Finally he found a fortune while having a close, and later on sexually intimate, relationship with an older women, who was about 14 years older, and who took care of him from 1728 to 1741.⁴

¹ Jean Bloch, *Rousseauism and Education in Eighteenth-century France*, Oxford, Voltaire Foundation, 1995.

² Madeleine B. Ellis, *Rousseau's Socratic Aemilian Myths* (Columbus: Ohio University Press, 1977), 389.

³ William Crain, *Theories of Development: Concepts and Applications* (New Jersey: Prentice Hall, 1980), 8.

⁴ Robert R. Rusk, *Doctrines of the Great Educators* (Norfolk, England: The Macmillian Press, 1979), 100-101.